

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **R. N.**, zastoupeného Mgr. Petrem Suchánkem, advokátem, sídlem Výstaviště 1, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2020, č. j. OAM-726/ZA-ZA11-D07-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 2. 2021, č. j. 41 Az 78/2020 - 49, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 17. 2. 2021 kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Brně. Současně navrhl přiznání odkladného účinku stížnosti. Vzhledem k tomu, že žádost nebyla odůvodněna, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 19. 2. 2021, č. j. 6 Azs 68/2021 – 13, aby důvody, pro které o přiznání odkladného účinku žádá, doplnil ve lhůtě 15 dnů. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 24. 2. 2021, ve stanovené lhůtě ani do dnešního dne ovšem důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedoplnil.

[2] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyly splněny.

[3] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce (resp. stěžovatele) znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného stěžovatele; přičemž postačuje pouhý předpoklad tvrzené újmy. Stěžovatel je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Neuvede-li stěžovatel ve svém návrhu žádné skutečnosti, z nichž splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovozuje (ani tyto na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nedoplň), soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznává.

(srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2013, č. j. 8 Afs 62/2013 - 30, a ze dne 29. 3. 2018, č. j. 9 Azs 62/2018 - 18).

[5] V právě posuzovaném případě stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodnil (ani jej na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nedoplnil), a soudu tak neuvedl žádné skutečnosti, na jejichž základě by mohl naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zvážit. Za takových okolností nemůže Nejvyšší správní soud postupovat jinak, nežli kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. května 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu